

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Q. G. N.**, zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou, se sídlem Kozinova 21/2, Šumperk, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, č. j. 16865/2020-900000-311, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2021, č. j. 51 Af 32/2020 - 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 16. 8. 2019, č. j. 14590-34/2019-610000-12, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., (dále jen „zákon o hazardních hrách“), jichž se měl dopustit ve své provozovně Van Dam bar na adrese Václavské náměstí 118, Uhlířské Janovice. Uvedené přestupky měl spáchat tím, že minimálně ke dni 27. 6. 2018 a ke dni 9. 8. 2018 v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách provozoval bez povolení hazardní hru – v prvním případě prostřednictvím tří technických zařízení typu Hollywood Popcorn a tři

technických zařízení typu Jewel a v druhém případě prostřednictvím dvou technických zařízení typu Hollywood Popcorn a dvou technických zařízení typu Jewel. Za tato jednání mu celní úřad uložil pokutu 300 000 Kč. Dále rozhodl o zabránění všech herních zařízení spolu s 15 klíči a hotovosti, která se v nich nacházela, v celkové výši 42 990 Kč.

[2] Žalobu, kterou žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného, krajský soud napadeným rozsudkem zamítl. Ačkoli žalobce popíral, že by se v případě dotčených herních zařízení jednalo o hazardní hry, krajský soud poukázal na rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č. j. 52 Af 38/2020 - 138, Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č. j. 65 Af 35/2019 - 107, a Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019 - 59, a ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020 - 45, v nichž správní soudy dospěly k závěru, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn naplňují znaky hazardních her. Pro posouzení prvku náhody nebo neznámé okolnosti rozhodujícího o výhře nebo prohře je pak podle něj podstatné, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“. Nikoli tedy to, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. Správní orgány proto nepochybily, pokud se blíže nezabývaly znaleckým posudkem ze dne 10. 4. 2019, jehož úkolem bylo pouze zhodnocení softwaru soutěže Hollywood Popcorn (tj. technické stránky věci) a ne posouzení prvku náhody v průběhu hry z pohledu soutěžícího. Skutková zjištění znalce totiž nebyla způsobila závěr správních orgánů o nahodilosti výhry či prohry z pohledu hráče jakkoli vyvrátit.

[3] Krajský soud dále s poukazem na důvodovou zprávu k zákonu o hazardních hrách uvedl, že výsledek hazardní hry nemusí záviset výlučně, a dokonce ani z převažující části na náhodě. Postačí, pokud je prvek náhody ve hře přítomný v nezanedbatelné míře např. v kombinaci s prvkem závislejícím na vůli a schopnostech hráče. Pouhá skutečnost, že bodová hodnota otázky je u posuzovaných herních systémů vždy nejméně o 10 % vyšší než hodnota vkladu, podle něj nevylučuje přítomnost prvku náhody rozhodujícího o výhře nebo prohře. Podstatný je totiž způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků, a systém jejich fungování. Zatímco body uložené v „těžkém“ banku jsou pro hráče prakticky nedobytné, jelikož získání kreditu je podmíněno mnoha koly náročných úkolů, body uložené v „lehkém“ banku lze přeměnit na kredit složením 4 nebo 6 dílků jednoduchého obrázku, který je hráči nadto ukázán. Jedná se o úkol natolik triviální, že dovednostní prvek je při jeho splnění zcela zanedbatelný. Pro hráče je tak zcela bez významu, převyšuje-li souhrnný počet bodů nashromážděných v těžkém a lehkém banku hodnotu jeho původního vkladu, pokud mu herní systém fakticky neumožňuje přeměnit jejich (zpravidla podstatnou) část zpět na kredit.

[4] Krajský soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že prvek náhod je dán u obou soutěží (Hollywood Popcorn a Jewel) v generování tzv. bonusových otázek, které mají podstatně vyšší hodnotu oproti vkladu do soutěžního kola. Právě četnost a hodnota těchto otázek je totiž pro soutěžícího předem neznámou okolností, která v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře. Podstatná část běžných i bonusových otázek cílí na skutečnosti běžně neznámé a odborně velmi specificky zaměřené a z hlediska obtížnosti tak jde podle krajského soudu v podstatě o otázky zcela tipovací. Otázky tipovacího charakteru v kombinaci s mechanismem fungování banků a způsobem přeměny v nich

pokračování

uložených bodů na kredit vedou soutěžícího k pasivnímu způsobu hry, jako je tomu u běžných herních automatů. Body získané ignorováním bonusových otázek v obou soutěžích míří do lehkých banků, které lze následně snadno přeměnit zpět na kredit. Naproti tomu body získané ignorováním běžných otázek putují do nedobytných těžkých banků. To znamená, že generování bonusové otázky pro hráče fakticky znamená výhru, zatímco generování běžné otázky znamená prohru. Očekávání příchodu bonusových otázek jejichž četnost a hodnota je z pohledu soutěžícího náhodná, tak vede hráče stejně jako u běžných herních automatů pouze k opakovanému mačkání tlačítka „start“. Cílem posuzovaných her tak není ocenit znalosti a dovednosti hráčů, ale pouze sofistikovanějším mechanismem hry, než jak tomu bylo u starších typů kvízomatů, účelově obcházet regulaci provozování hazardních her. Ačkoli obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovězení jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, s ohledem na nepříznivý poměr výše potenciální výhry k potenciální prohře a tipovací charakter podstatné části otázek je aktivní způsob hry pro soutěžící velmi neatraktivní. Lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat a pouze pasivně očekávat příchod bonusové otázky. Podle krajského soudu tak nelze orgánům celní správy vytýkat, že při zkušebních hrách (kontrolním nákupu) volily právě pasivní způsob hry, pokud se takový postup jeví z pohledu běžného hráče vzhledem k nastavení herního mechanismu obou soutěží jako nejvýhodnější.

[5] Krajský soud označil za správné i ty závěry správních orgánů, podle nichž prvek náhody spočívající v generování bonusových otázek nevylučuje ani možnost soutěžícího seznámit se s bodovou hodnotou bezprostředně přicházející otázky. Možnost nahlédnout hodnotu další otázky totiž nemění nic na tom, že četnost a hodnota bonusových otázek je vytvářena zcela náhodně bez jakékoliv možnosti ovlivnění ze strany hráče. Hráči je odhalena bodová hodnota pouze nejbližší následující otázky, nikoliv všech následujících otázek. Pro hráče tudíž nemá informace o hodnotě další otázky v zásadě žádný význam, jelikož nijak neosvětluje okolnosti v soutěžích neznámé. Pravou podstatou této funkcionality je tak spíše motivovat soutěžícího k další hře, je-li bezprostředně přicházející otázka bonusová. Nelze proto předpokládat, že by hráč pouze na základě informace o hodnotě přicházející otázky soutěž ukončil.

[6] Krajský soud nepřisvědčil žalobci ani v tom, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky. Správní orgány vycházely ze správní úvahy, že „otázka poslední záchrany“ není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče vrátit „na poslední chvíli“ zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na neznámé okolnosti. Vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možných odpovědí a absenci nápovědy má „otázka poslední záchrany“ bez ohledu na obtížnost pouze tipovací, a nikoliv vědomostní charakter. Krajský soud nepřisvědčil námitce, že se nejedná o technické hry, neboť chybí přednastavený výherní limit 75-100 %. Výherní podíl totiž podle něj není definičním znakem technické hry, ale pouze jednou z podmínek nutných pro její povolení. Skutečnost, že výherní podíl nebyl u soutěží Jewel a Hollywood Popcorn uveden, tak podle krajského soudu svědčí pouze o tom, že by tyto soutěže

nemohly být příslušnými správními orgány povoleny. Není však okolností, pro kterou by je nebylo možné považovat za technickou hru ve smyslu § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách. S ohledem na uvedené důvody tak krajský soud uzavřel, že soutěže Jewel a Hollywood Popcorn naplňují znaky hazardních her ve smyslu § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách.

[7] Krajský soud shledal zákonnou rovněž úvahu správních orgánů o výši uložené pokuty. Správní orgány podle něj stanovenou pokutu racionálně, uceleně a logicky odůvodnily. Uložily ji při spodní hranici zákonné rozpětí (ve výši 0,6 % zákonného rozpětí) a nelze tak dospět k závěru, že by vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Za situace, kdy žalobce v průběhu správního řízení a ani v žalobě ke svým osobním a majetkovým poměrům nic bližšího neuvedl ani nedoložil, ale pouze v obecné rovině argumentoval likvidačním účinkem uložené pokuty, lze akceptovat úvahu správních orgánů, že vzhledem k zisku plynoucímu žalobci z několikaměsíčního nepovoleného provozování hazardních her ve formě „nájemného“ pro něj nemohla být uložená pokuta zjevně likvidační. Správním orgánům nelze podle krajského soudu vytýkat ani to, že při posuzování majetkových poměrů žalobce nezohlednily jeho povinnost splácet měsíčně hypoteční úvěr částkou 13 764 Kč. Žalobce totiž tuto skutečnost v průběhu správního řízení nenamítal a hypoteční smlouvu spolu s výpisem ze svého účtu přiložil až v rámci soudního řízení k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Ze stejného důvodu jim krajský soud nevytýkal ani to, že se ve svých rozhodnutích podrobněji nezabývaly zatížením žalobcovy nemovitosti smluvním zástavním právem, jakkoli byl tento údaj patrný z podkladů založených ve správním spisu. Podstatným bylo podle něj zjištění celního úřadu, že v žalobcově nemovitosti byla provozována restaurace a lze tak usuzovat, že mu nesloužila k uspokojení bytové potřeby.

[8] Krajský soud neshledal důvodným žalobcův návrh na moderaci uložené pokuty. Poukázal na § 78 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a uvedl, že k moderaci pokuty by mohl přistoupit pouze tehdy, pokud by byla uložena ve „zjevně nepřiměřené výši“. K tomu však v posuzovaném případě podle něj nedošlo. Krajský soud poukázal na to, že správní orgány zohlednily veškerá kritéria, která byla podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky významná pro určení výměry pokuty, a že žalobci uložily pokutu při spodní hranici zákonné sazby. Zdůraznil přitom, že žalobce ani netvrdil, že se pro něj stal správní trest zjevně nepřiměřeným po vydání žalobou napadeného rozhodnutí (např. v důsledku podstatné změny jeho osobních a majetkových poměrů). Okolnosti daného případu podle něj nevedou k závěru, že uložená pokuta je nepřiměřená, a o to méně pak k závěru, že je „zjevně“ nepřiměřená. Jednání, kterého se žalobce dopustil, je závažné a je namístě ho citelně potrestat. Uložený trest navíc podle krajského soudu jen mírně převyšuje dosažený výnos z protiprávního jednání, který s výjimkou hotovosti nacházející se ve dnech kontroly ve výherních zařízeních mu nebyl ani zabaven. Krajský soud zohlednil rovněž skutečnost, že žalobce záhy po zásahu celních orgánů v červnu 2018 svou nelegální činnost obratem obnovil, a proto podle něj nepřicházelo v úvahu, že by uloženou pokutu k jeho návrhu moderoval.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

pokračování

[9] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 pod písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku i správních rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Má za to, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda lze soutěže považovat za hazardní hry, neboť v nich absentuje prvek náhody. V této souvislosti stěžovatel uvádí, že povolení k provozování vyžadují v souladu s § 85 zákona o hazardních hrách pouze technické hazardní hry. Krajský soud se však touto otázkou nezabýval a v jeho rozhodnutí chybí úvaha, proč by se mělo s ohledem na § 42 a § 50 téhož zákona jednat o technickou hru. To podle něj činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným.

[10] Dále namítl, že správní orgány nesprávně posoudily tzv. bonusovou otázku v soutěži Jewel a Hollywood Popcorn jako prvek náhody. Domnívá se, že v otázce, zda soutěžící zodpoví správně soutěžní otázku nebo splní dovednostní úkol, nelze spatřovat náhodu ve smyslu zákona o hazardních hrách. Správné zodpovězení soutěžní otázky je totiž vždy zcela v dispozici soutěžícího. Nemůže se tak jednat o náhodu či neznámou okolnost ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Soutěž Jewel je založena na soutěžních otázkách a soutěž Hollywood Popcorn je založena na soutěžních otázkách a dovednostních úkolech. Soutěžící má k dispozici náhled na další kola prostřednictvím tlačítka „Info“ a může se tak dozvědět, jaká výše odměny je se správnou odpovědí či se splněním úkolu spojena. Nelze tedy tvrdit, že by ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola přistupovala náhoda či neznámá skutečnost, neboť správná odpověď na soutěžní otázku či splnění úkolu není věcí náhody či neznámé okolnosti. U soutěže Jewel není soutěžícímu neznámé ani to, jaké bude postavení symbolů na válčích, neboť to se může soutěžící dozvědět před každým kolem rovněž z informace, kterou lze zobrazit tlačítkem „Info“.

[11] V případě úplné prohry má navíc soutěžící v případě soutěže Jewel k dispozici otázku poslední záchrany, za jejíž správné zodpovězení může získat 105 % původního vkladu. Na tuto skutečnost soutěžícího upozorňují pravidla soutěže. To tedy zaručuje jak návratnost vkladu na základě znalostí soutěžícího, tak i eliminuje náhodu menšího zisku než činil vklad do soutěže. Nesprávný je i závěr, že interval v délce deseti vteřin pro zodpovězení této otázky vylučuje výběr správné odpovědi a volba odpovědi je tak náhodná. Otázka poslední záchrany se neliší od televizní soutěže AZ kvíz, který celní úřad nepovažuje za hazardní hru. Stěžovatel nesouhlasí se závěry Nejvyššího správního soudu vyslovenými „v rozhodnutí z roku 2020“, že existenci náhody lze spatřovat ve skutečnosti, že při zodpovídání otázky poslední záchrany je odpověď nutno učinit v časovém limitu deseti vteřin, přičemž kombinace náročnosti otázek s uvedeným časovým intervalem svědčí o převážně tipovacím charakteru této soutěže. Má naopak za to, že delší časový úsek by soutěžícímu umožnil odpověď vyhledat například prostřednictvím internetu v mobilním telefonu. K prokázání tohoto tvrzení předložil znalecký posudek č. 161/2020, z něhož podle něj vyplývá, že s pomocí mobilního telefonu s operačním systémem Android nebo iOS je možné získat správnou odpověď na soutěžní otázku během deseti vteřin.

[12] Stěžovatel považuje za nesprávný rovněž závěr správních orgánů, že prvek náhody v soutěži Jewel a Hollywood Popcorn existuje především v podobě tzv. bonusové otázky. Uvedl, že bonusové otázky, tj. otázky s vyšší hodnotou, než je navýšení o 10 %, respektive o 20 % oproti vkladu do soutěžního kola, jsou do soutěže vloženy proto, aby soutěžícímu daly možnost lépe zhodnotit svůj vklad a kompenzovat případnou skutečnost,

že neodpověděl na některé otázky správně nebo nesplnil některé úkoly. Ani četnost bonusových otázek podle něj není náhodou, neboť zvládne-li soutěžící odpovědět na všechny otázky, vždy vyhraje více, než do soutěže vložil. Nejedná se tedy o žádnou výherní či nevýherní kombinaci symbolů, protože grafické zobrazení symbolů nemá na hru žádný vliv. Pokud soutěžící chce získat celou možnou výhru v soutěži ze všech soutěžních kol, která si koupil a případně odložil do banků, pak musí úspěšně zvládnout oba banky, v nichž získání výhry stále závisí na znalostech a dovednostech soutěžícího. Informace dostupné pod tlačítkem „Info“ přitom podle stěžovatele vylučují náhodnou nebo neznámou skutečnost v soutěži. Tvzení správních orgánů, že soutěžící má možnost hrát náhodným způsobem pouhým ignorováním otázek a úkolů a jejich odkládáním do banků, nemůže obstát. Pokud má soutěžící před každým kolem prostřednictvím tlačítka „Info“ k dispozici informace, pak ví, jakou výhru může na základě svých znalostí a dovedností v dalším kole získat a má tak možnost se rozhodnout, zda bude či nebude v dalším kole pokračovat.

[13] Závěry, podle nichž obě herní zařízení pracují na principu náhody, nepovažuje stěžovatel za podložené. Absentuje totiž generátor náhodných čísel, který předpokládá vyhláška Ministerstva financí č. 208/2017 Sb. O přítomnosti generátoru náhody není oprávněn rozhodovat správní orgán, jelikož k tomu není odborně vybavený. Stěžovatel má proto za to, že v řízení nebylo prokázáno, že se jedná o technickou hazardní hru podle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. K prokázání svých tvrzení stěžovatel předložil posudek *Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline*.

[14] Stěžovatel dále namítá nezákonnost výše uložené pokuty. Za nesprávný považuje závěr krajského soudu, podle něhož mělo protiprávní jednání trvat minimálně 5 měsíců ode dne 27. 6. 2018 a 1,5 měsíce ode dne 9. 8. 2018. Formulace použitá k vymezení doby trvání protiprávního stavu „*minimálně dne 27. 6. 2018 a dne 9. 8. 2018*“ podle stěžovatele znamená, že přestupek fakticky trval pouze dva dny. S ohledem na to se stěžovatel domnívá, že pokuta ve výši 300 000 Kč je zcela zjevně nepřiměřená a likvidační, přestože činí necelé 0,6 % rozpětí sazby pokuty, jejíž horní hranice je 50 000 000 Kč. Navíc stěžovatel nemohl před uvedenými daty provozovat soutěže Jewel a Hollywood Popocorn, neboť tyto hry byly do provozu uvedeny až v dubnu 2018. Stěžovatel dále namítá, že v jiných obdobných případech celní úřady uložily za stejné protiprávní jednání pokutu podstatně nižší. Má proto za to, že v jeho případě správní orgány porušily § 2 odst. 4 správního řádu. Výše pokuty také podle něj neodpovídá jeho majetkovým poměrům. Z podkladů ve správním spise vyplývá, že mu správní orgány uložily pokutu ve výši jeho ročního čistého příjmu z podnikání. Z toho stěžovatel dovozuje, že pokuta je zcela zjevně nepřiměřená. Namítá, že správní orgány nezohlednily hypoteční úvěr na nemovitost, jehož měsíční splátka činí 13 764 Kč, ačkoli tato informace vyplývá ze správního spisu. Poukázal rovněž na nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, z něhož podle něj vyplývá, že pokuta je likvidační mimo jiné tehdy, jestliže přesáhne možné výnosy natolik, že se podnikatelská činnost v podstatě stává bezúčelnou. Pokutu ve výši 300 000 Kč stěžovatel považuje za svoji ekonomickou likvidaci, neboť po odečtení hypotečního úvěru představuje v podstatě jeho „*dvouletý*“ příjem z podnikání. Stěžovatel má za to, že krajský soud se nevěnoval konkrétnímu odhadu jeho majetkové situace, čímž své rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností.

pokračování

[15] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby kasační stížnost zamítl. Uvedl, že předmětem správního řízení bylo hodnocení provozovaných her jako hazardních ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Provozované hry nebyly povoleny, je proto nerozhodné, zda splňují požadavky na povolené hazardní hry. Obrana stěžovatele, že soutěže neobsahují generátor náhody, jde proti samotnému smyslu zákona o hazardních hrách, jímž je ochrana před patologickými jevy souvisejícími s hraním hazardních her. Žalovaný má za to, že prvek náhody jako obligatorní znak hazardní hry je obsažen v první části hry s otázkami, které nemusí být zodpovězeny – správná odpověď na otázky v této fázi hry nemá vliv na její konečný výsledek, protože hráčem zvolená hodnota otázky se v případě správné i špatné odpovědi nače do těžšího banku, o který se musí hrát v další fázi soutěže hry připomínající televizního „Milionáře“. Znamená to, že v první fázi hry hráč fakticky hraje jen o navýšení ve výši 1 Kč/kreditu: při vkladu 5 Kč je standardní hodnota otázky 6 Kč/kreditů a v případě správné odpovědi se do lehkého banku přičítá 1 Kč/kredit, zatímco 5 Kč/kreditů putuje do těžšího banku, o který hráč znovu musí soutěžit. Správnou odpovědí tak hráč získává pouze 1 Kč/kredit ze vsazených 5 Kč/kreditů. Prvek náhody spočívá v tom, že někdy (z pohledu hráče náhodně) je zvolené sázce přisouzena vyšší hodnota, než jakou hráč vsadil a současně se tato vyšší hodnota i bez odpovědi na tuto otázku nače do tzv. lehčího banku, již lze lehce (směnou za úkol) převést do kreditu a ten vybrat. Informace dostupné pod tlačítkem „Info“ nejsou rozhodné pro ukončení soutěže. Získá-li hráč otázku s hodnotou, která mu postačuje, snadno výhru převede do kreditu a ukončí hru i bez znalosti odpovědi na jedinou otázku. Hráč, který bonusovou otázku neobdrží, má (i v případě všech správných odpovědí) v lehčím banku méně než před zahájením hry – a tedy prohrává. Proto hraje dál, protože nemá náhled, zda v dalších kolech nezíská bonusovou otázku. Vyčerpá-li kredit, stejným způsobem hraje i o částku v lehčím banku. Poté již musí hrát o těžší bank hrou na způsob televizního „Milionáře“, která je však velmi náročná a hráč zpravidla končí ve druhém nebo třetím kole.

[16] Pro hodnocení soutěží jako celku je však podle žalovaného irelevantní, zda druhá část soutěže, respektive otázka poslední záchrany obsahuje prvek náhody. I bez jeho přítomnosti v těchto fázích soutěže nesporně existuje prvek náhody v první části hry, a proto platí, že se na výsledku hry zčásti podílí náhoda a že se tak jedná o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Předložený znalecký posudek na rychlost hledání správné odpovědi v chytrém telefonu není schopen ovlivnit hodnocení hry jako hazardní. Přesto má žalovaný za to, že i druhá fáze hry „Milionář“, resp. otázka poslední záchrany je pro svoji vysokou náročnost v podstatě tipovací, a i tato část hry je proto věcí náhody.

[17] Uloženou pokutu žalovaný nepovažuje za nepřiměřeně vysokou ani likvidační. Odkazuje přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, z níž podle něj vyplývá, že pokuta musí být pro pachatele přestupku citelná, jinak postrádá smysl, a že nepříznivá hospodářská situace podnikatelského subjektu nemůže vést k jeho nepostižitelnosti. Žalovaný má za to, že jednání, kterého se stěžovatel dopustil, je velmi závažné a společensky nebezpečné. Stěžovatel se nedopustil žádného bagatelního protiprávního jednání, neboť ke spáchání přestupku bylo zapotřebí náročného právního i faktického jednání – uzavření smluv, vyčlenění prostoru, umístění a zprovoznění zařízení a výškolení obsluhy. Údaj o tom, že k protiprávnímu jednání mělo dojít „nejméně 5 měsíců

před datem 27. 6. 2018 a dále pak 1,5 měsíce“, ve správních rozhodnutích uveden není. Jde o údaj uvedený ve vyjádření k žalobě, jímž žalovaný poukázal na skutečnosti vyplývající z podkladů rozhodnutí. Žalovaný dále ve svém vyjádření uvedl, že celní úřad stěžovatele vyzval k doložení majetkových poměrů, avšak ten, ač zastoupen advokátem, doložil pouze kopii daňového přiznání k dani z příjmů za rok 2018 a nepravomocné rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj sp. zn. 1057-15/2019-540000-12. Uvedené nepravomocné rozhodnutí podle žalovaného nelze vykládat ve prospěch žalobce. Daňové přiznání neobsahuje dostatečné informace o jeho reálné ekonomické situaci, neboť daňový základ nelze bez znalosti skladby výdajů jakkoli hodnotit. Přestože však tento podklad nese pouze kusé informace o finanční situaci stěžovatele, nic podle žalovaného nevypovídá o stěžovatelově tvrzené nedostatečné majetkové podstatě. Správní orgány zohlednily, že stěžovatel podniká téměř 10 let ve vícero provozovnách, vlastní dvě motorová vozidla a nemovitost. Na základě tohoto odhadly, že majetkové poměry nejsou natolik špatné, aby v důsledku uložené pokuty byla zničena stěžovatelova majetková podstata. Stěžovatelův požadavek na správný odhad jeho měsíčních příjmů je nereálný. Vždy totiž bude záviset zejména na něm samotném, v jaké výši jsou a budou zjištěny jeho příjmy a výdaje. Stěžovatel své tvrzení o likvidačním účinku uložené pokuty nedoložil a zůstal tak pouze v rovině tvrzení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[18] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v intencích § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a v rozsahu uplatněných námitek. Vady, ke kterým by musel přihlídnout z úřední povinnosti, neshledal a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[19] Předmětem sporu je v předložené věci otázka, zda soutěže Jewel a Hollywood Popcorn naplňují znaky hazardní hry podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Mezi stranami přitom není sporné to, že posuzované hry lze hrát pouze po vložení vkladu (sázky). Nejvyšší správní soud se proto zaměřil pouze na sporné prvky definice hazardní hry – tj. na náhodu a nezaručenou návratnost sázky. Předesílá přitom, že obsahově totožnými kasačními námitkami se zabýval v rozsudcích ze dne 25. 1. 2022, č. j. 4 As 288/2021 - 111, a ze dne 21. 4. 2023, č. j. 5 As 210/2021-51. Předmětem sporu v nich byla rovněž otázka, zda soutěže Jewel a Hollywood Popcorn naplňují znaky hazardní soutěže. Ačkoli se obě věci týkaly jiných stěžovatelů, zastupoval je stejný advokát, který zastupuje stěžovatele v této věci. Žalobní i kasační argumentace je tak téměř totožná. Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od závěrů těchto rozsudků odchýlit, a proto z nich při hodnocení kasačních námitek zcela vychází.

[20] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku a shledal ji nedůvodnou. Krajský soud se v odůvodnění svého rozsudku zabýval všemi základními žalobními námitkami a v dostatečném rozsahu je vypořádal. Vyhověl tak nárokům kladeným na odůvodnění rozhodnutí, neboť není jeho povinností vyvracet obsáhlou dílčí argumentaci stejně obsáhlým odůvodněním. Jeho úkolem naopak je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19), což krajský soud učinil.

pokračování

[21] Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku předně v tom, že se krajský soud nezabýval otázkou, zda soutěže Hollywood Popcorn a Jewel naplňují znaky tzv. technické hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Touto otázkou se nicméně krajský soud zabýval zejména v odst. 33-35 napadeného rozsudku a srozumitelně zde vysvětlil, proč považuje obě soutěže za technické hry podléhající příslušnému povolení. Na tomto jeho závěru nemůže nic změnit ani stěžovatelova polemika nad údajnou absencí podkladů a náhodného procesu, který rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje či prohraje. Krajský soud přisvědčil správním orgánům a v odstavcích 24-29 uvedl, v čem proces náhody rozhodující o prohře či výhře u daných zařízení spočívá. Není přitom důležité, zda hry obsahují generátor náhodných čísel u tzv. válcových technických her, jenž musí být osvědčen certifikovanou autoritou, neboť správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by v případě posuzovaných soutěžních her šlo o technické hry válcového typu ve smyslu § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách. Správní orgány neshledávaly v grafickém zobrazení charakter válcové hry. Navíc skutečnost, zda se v posuzovaném případě jedná o válcový nebo o jiný druh technické hry, není pro její posouzení významné, neboť výčet technických her uvedený v § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní. Jakékoli námitky týkající se nutnosti osvědčení náhodného procesu u válcových technických her jsou tedy pro přezkoumatelnost napadeného rozsudku nevýznamné.

[22] Dále stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ve skutečnosti, že krajský soud v souvislosti s posouzením likvidačního charakteru stanovené pokuty neprovedl odhad jeho majetkové situace tak, jak požaduje rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS. Ani této námitce nemůže kasační soud přisvědčit, neboť správní orgány i krajský soud si základní představu o stěžovatelově majetkové situaci učinily a vyhověly tak požadavku vyplývajícimu z uvedeného usnesení rozšířeného senátu (srov. zejména str. 27 rozhodnutí celního úřadu, str. 12-13 rozhodnutí žalovaného a odst. 39-42 napadeného rozsudku). Stěžovatel se mylí, pokud tvrdí, že tento odhad musí spočívat v porovnání jeho příjmů a výdajů – tedy v odhadu, *„jaké mohou být jeho měsíční a roční výdělků, odhad, kolik může splácet hypotéku či úvěr vážnoucí na jeho nemovitosti“*. Takové porovnání, jak správně uvádí žalovaný, totiž předpokládá především aktivitu samotného stěžovatele, který ji však navzdory výzvě správních orgánů v dostatečném rozsahu neposkytl. Nejvyšší správní soud přitom již v rozsudku ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 218/2015 - 44, uvedl, že *„nelze připustit, aby účastník správního řízení mohl zcela rezignovat na svou důkazní povinnost podle § 52 správního řádu pouze proto, že mu je ukládána sankce. Není úkolem správního orgánu, aby suploval aktivitu účastníka správního řízení, jakkoliv je povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící v jeho prospěch i neprospěch (§ 50 odst. 3 správního řádu).“* Námitka nepřezkoumatelnosti je tedy nedůvodná.

[23] Nejvyšší správní soud se dále zabýval jádrem sporu – tj. otázkou, zda soutěže Jewel a Hollywood Popcorn provozované stěžovatelem naplňují znaky hazardní hry podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, zejména zda je v průběhu těchto her přítomen prvek náhody či jiné neznámé skutečnosti.

[24] Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že „[h]azardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“

[25] Nejvyšší správní soud se k posuzování prvku náhody u hazardních her vyjádřil například v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, ve kterém vyslovil, že „[ú]kolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují ‚navenek‘, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“ (podtržení doplněno; právě citovaný judikát se sice vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je však aplikovatelný též na posuzovaný případ podléhající regulaci zákona o hazardních hrách, jelikož požadavek existence procesu nahodilosti zůstal zachován i ve stávající právní úpravě). Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách pak k prvku náhody nebo neznámé okolnosti blíže uvádí: „[p]rvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen vylučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“ (podtržení doplněno).

[26] Vzhledem k tomu, že pravidla hry nebyla mezi účastníky řízení sporná, Nejvyšší správní soud na tomto místě nebude zevrubně rozebírat principiální fungování obou soutěží a jednotlivých banků. Pro zjednodušení kasační soud odkazuje na odstavce 26-27 napadeného rozsudku, v nichž krajský soud popsal fungování obou her. Lze pouze shodně s krajským soudem shrnout, že pro posouzení prvku náhody v daném případě je podstatný způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků v kombinaci se systémem fungování těchto banků. U obou soutěží je přitom rozlišován dvojí druh banků – „lehký“ a „těžký“ bank. Body získané přeskočením, respektive nezodpovězením tzv. bonusových otázek, tj. otázek s podstatně vyšší hodnotou oproti vkladu do soutěžního kola, putují do lehkých banků, které lze následně poměrně snadno přeměnit na kredit (mimo jiné splněním triviálního obrázkového úkolu). Naproti tomu body získané přeskočením běžných otázek putují do těžkých banků (u soutěže Hollywood Popcorn vždy, u soutěže Jewel převážně), u kterých je šance úspěšného složení všech soutěžních kol mizivá. Nejvyšší správní soud přitom shodně se správními orgány i krajským soudem považuje za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, právě proces generování výše uvedených bonusových otázek. Četnost a hodnota těchto otázek u obou

pokračování

soutěží totiž představuje z pohledu soutěžícího náhodnou a předem neznámou okolnost, která ve výsledku rozhoduje o výhře nebo prohře celé soutěže. Tyto otázky totiž jediné mohou vést ve svém důsledku k výhře soutěžícího, jak je patrné ze správního spisu (srov. audiovizuální záznamy o provedené zkoušce popsané v prvostupňovém správním rozhodnutí).

[27] Shodně s krajským soudem pak Nejvyšší správní soud k námitkám stěžovatele ohledně vědomostního charakteru her připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, přičemž takovým způsobem lze teoreticky výhry dosáhnout. Prakticky však takové případy nebudou příliš časté, a to zejména s ohledem na tipovací charakter podstatné části otázek v kombinaci s velmi omezeným časovým limitem pro jejich zodpovězení. Bude tak spíše otázkou štěstí než znalostí soutěžícího, pokud se mu nastíněným aktivním způsobem hry podaří v soutěžích Jewel či Hollywood Popcorn uspět a vyhrát. Vzhledem k právě uvedenému lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat očekávajíc příchod bonusové „výherní“ otázky. Na právě uvedených závěrech přitom nemůže nic změnit ani odkaz stěžovatele na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016 - 72. Závěry tohoto rozsudku se totiž týkaly odlišného typu soutěží fungujících na jiném principu než výše popsané hry Jewel a Hollywood Popcorn; nedopadají tedy na nyní posuzovaný případ. *Obiter dictum* kasační soud poznamenává, že v odkazovaném rozsudku krajský soud sice dospěl k závěru, že dílčí část soutěže sestávající z procesu pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnňuje definici náhody, avšak jiné části soutěže definici náhody naplňovaly, protože byla v tomto rozsudku dotčená soutěž posouzena jako loterie a jiná podobná hra ve smyslu dříve platné právní úpravy.

[28] Nutno zdůraznit, že správní orgány ani krajský soud při posuzování předmětných soutěží nikterak nezpochybňovaly, že před vsazením na další otázku lze pod tlačítkem „Info“ (u soutěže Hollywood Popcorn se tato informace zobrazuje automaticky) nahlédnout na její hodnotu a v tomto okamžiku ze hry případně vystoupit. Tato skutečnost však nemá na závěr ohledně existence prvku náhody v herním procesu, tak jak byl nastíněn výše, žádný vliv. Náhodný proces generování bonusových otázek, tak jak byl demonstrován výše, je totiž v případě obou soutěží přítomen bez ohledu na informace poskytnuté z herního panelu (v případě soutěže Hollywood Popcorn) či pod tlačítkem „Info“ (v případě soutěže Jewel), které sdělují hráči pouze hodnotu následující otázky, a nezbavují tak hráče naděje, že v některém z dalších kol „nepřijde“ bonusová otázka. Ze stejných důvodů je nutno shledat nepřipadnou polemiku stěžovatele, že u soutěže Jewel je navíc soutěžícímu známo postavení symbolů na válčích v dalším kole, jelikož ani tato skutečnost není způsobila zvrátit existenci nahodilosti při generování bonusových otázek v rámci celého průběhu soutěže. Ani námitky týkající se tvrzené chybné interpretace závěrů správních soudů vztahujících se ke staršímu typu soutěží – vědomostního kvízu, neshledal kasační soud důvodnými. Jak totiž přiléhavě konstatoval již krajský soud, správní orgány v posuzované věci identifikovaly prvek náhody v odlišném principu soutěže, než tomu bylo v případě klasických „kvízomatů“, které byly předmětem posouzení v již výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 136/2018, jakož i rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 - 150. Pokud celní úřad odkázal na dílčí

závěry právě citovaných rozsudků, které byly aplikovatelné též na nyní posuzovanou věc, nelze hovořit o jejich chybné interpretaci (srov. str. 17 a 18 rozhodnutí celního úřadu).

[29] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani námitku, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky ani náhody, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Lze se totiž ztotožnit se závěry správních orgánů, jakož i krajského soudu, že otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče navrátit zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na náhodě, resp. neznámé okolnosti. Nepřípadné jsou polemiky stěžovatele se závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019-22, vyslovil, že *„nastavení herního mechanismu ‚otázky poslední záchrany‘ láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplátit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou ‚otázky poslední záchrany‘, přijít o veškeré vložené prostředky“*. Tyto závěry nemůže stěžovatelem poukazovaný posudek znalce týkající se otázky potřebného času k nalezení odpovědi na otázku poslední záchrany pomocí mobilního telefonu, neboť se nijak nedotýká pro tuto věc rozhodné otázky, tj. naplnění obligatorních prvků hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nelze pak akceptovat ani příměr otázky poslední záchrany k vědomostní televizní soutěži AZ KVÍZ, která není hazardní hrou ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, neboť postrádá prvek vložení sázky.

[30] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnými ani námitky týkající se výše uložené pokuty. Předně je nutno upozornit, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, respektive volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimž se soud musí při rozhodování k žalobní námitce zabývat, podléhá oblast správní diskrece soudní kontrole pouze omezeně. Podrobit správní uvážení soudnímu přezkoumání lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu, nahradil správní uvážení soudcovským uvážením a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh stěžovatele, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, č. 225/2004 Sb. NSS, či ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS). Stěžovatel takový návrh učinil. Krajský soud však uloženou pokutu neshledal zjevně nepřiměřenou, a její výši proto nemoderoval.

pokračování

Poukázal na to, že stěžovateli byla uložena pokuta při spodní hranici zákonné sazby a že správní orgány při jejím stanovení zohlednily veškerá kritéria významná pro stanovení výměry sankce. Dále zdůraznil, že se stěžovatel dopustil závažného jednání, které bylo namísto citelně potrestat a že trest, který jen mírně převyšuje dosažený výnos z protiprávního jednání, který mu navíc, až na hotovost nacházející v době kontroly ve výherních zařízeních, nebyl ani zabaven, není nijak nespravedlivý či neúnosný. Poukázal přitom na skutečnost, že stěžovatel záhy po zásahu celních orgánů v červnu 2018 svou nelegální činnosti obnovil, a proto podle něj vůbec nepřicházelo v úvahu, že by jeho návrhu na moderaci uloženého trestu vyhověl.

[31] Stěžovatel na tuto argumentaci v kasační stížnosti nereaguje a zjevnou nepřiměřenost pokuty odůvodňuje tvrzením, že mu byla uložena za dva dny provozování her. Z rozhodnutí správních orgánů však vyplývá, že stěžovatel byl uznán vinným provozováním hazardních her „*nejméně ke dni 27. 6. 2018*“ a „*nejméně ke dni 9. 8. 2018*“, nikoli tedy za dva dny protiprávní činnosti, jak mylně tvrdí stěžovatel. Celní úřad ve svém rozhodnutí poukázal na nájemní smlouvy ze dne 17. 1. 2018 a ze dne 6. 3. 2018, které v souvislosti s herními zařízeními stěžovatel uzavřel se společností DP&K CZQ s. r. o, a které v den uzavření rovněž vešly v účinnost. Pokud tedy došlo k provozování her později, mohl tuto skutečnost stěžovatel doložit. Nic takového ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neučinil. Ani odkaz na jiná řízení, ve kterých správní orgány uložily za provozování hazardních her pokuty v nižší výši, nemůže mít vliv na nyní posuzovanou věc. Výše pokuty je totiž vždy závislá na posouzení individuálních okolností, jež daný případ provázejí.

[32] Závěr krajského soudu, že uložená pokuta není zjevně nepřiměřená, nemůže zpochybnit ani další dílčí námitka, že pokuta odpovídá výši čistého ročního příjmu stěžovatele z podnikání a že správní orgány nezohlednily hypoteční úvěr, který měsíčně splácí. Krajský soud poukázal jednak na závažnost jednání, kterého se stěžovatel provozováním hazardních her dopustil a zejména pak na výnos dosahující téměř výše uložené pokuty, který z této činnosti získal a který mu z podstatné části nebyl správními orgány zabaven. Každá sankce musí působit jak preventivně, tak i represivně, neboť musí být schopna pachatele přestupku odradit od páchání další protiprávní činnosti. Je tedy logické, že uložená pokuta by měla být pro pachatele citelná a měla by mu být uložena v takové výši, aby se mu v konečném důsledku protiprávní jednání nevyplatilo. Krajský soud v napadeném rozsudku vysvětlil, proč správní orgány nepochybily, pokud nepřihlédly ke stěžovatelově hypotečnímu úvěru a dostatečným způsobem vysvětlil rovněž to, proč za daných okolností nepovažuje pokutu za likvidační ani za zjevně nepřiměřenou, byť byla stěžovateli uložena ve výši odpovídající výši jeho ročního příjmu z podnikání. S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje, neboť nelegální provozování hazardních her je velmi vysoce nežádoucím jednáním, čemuž také odpovídá horní hranice zákonné sazby, jež činí 50 000 000 Kč. Jelikož se v posuzovaném případě jedná o pokutu ve výši 0,6 % zákonného rozpětí, lze ji vzhledem k daným okolnostem jen stěží považovat za *zjevně* nepřiměřenou (k tomu srov. rozsudek ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, publ. pod. č. 225/2204 Sb.). Námitky týkající se uložené pokuty tak nejsou důvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

[33] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost nedůvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1, *in fine*, s. ř. s. zamítl.

[34] O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, kasační soud proto žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. ledna 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu